

Apporttrening med retrievere krever lite utstyr:
Jakt-kobbel, fløyte og noen apporter (dummies).
Dummies kan kjøpes i forskjellige farger og størrelser.

Foto © Bjerg Hernes

Apporteringen

Det er viktig å stimulere hundens naturlige apporteringsegenskaper på et tidlig stadium gjennom å oppmuntre hunden til å hente ting. For å få en god jakthund er det viktig i treningsarbeidet og også vektlegge kontakt, lydighet og miljøtrening. Selv om jaktprøver i dag arrangeres med dummies i begynnerklasse er det lurt å tidlig venne hunden til vilt. Start gjerne med å la hunden apportere vinger og gå etter hvert over til hele fugler. Ta kontakt med din lokale avdeling, så vil de hjelpe deg med vilt og trening.

Søk

Hundens evne og vilje til å søke er en viktig egenskap på jakt. Det er flere måter å lære hunden søk på, men en enkel metode er å ta med seg valpen ut på plenen, kaste noen forkuler som den ser lander i gresset og si «søk». Den lærer raskt kommandoen samtidig som man stimulerer nesebruken. Når hunden kan kommandoen kan man bruke dummies ute i skogen og stadig utvikle søket til et større område.

Vannarbeide

Retrieverrasene elsker vanligvis vann, og vann er et naturlig arbeidsområde på jakt. Tilvenn hunden elementet

på en mest mulig naturlig måte. Når hunden er fortrolig med vann kan man begynne treningen også i vann. Et godt prinsipp er at jobben først må læres på land før man trener det samme på vann.

Hvordan komme i kontakt med jakttreningstilbudet?

Gjennom Norsk Retrieverklubbs lokalavdelinger drives det utstrakt aktivitet og jakttrening. Avdelingene har kontaktpersoner som kan gi opplysninger og hjelpe deg i gang.

Mye informasjon er også nettbasert på <http://www.retrieverklubben.no>

Her finner man også linker til retningslinjer og prøveregler.

Litteratur

Det er skrevet mange gode bøker om jakttrening av retrievere. På internett er det også mange interessante artikler. Det er viktig å være klar over at det er stor forskjell mellom europeiske og amerikanske treningsmetoder. All bruk av elektrisk halsbånd i trening av retrievere er forbudt i Norge.

Se også andre brosjyrer fra Norsk Retrieverklubb om de enkelte retrieverrasene.

www.retrieverklubben.no

JAKT MED RETRIEVER

Foto © Kirsti Ekstrøm

www.retrieverklubben.no

Retrieverne

Retrieverne består av seks ulike raser:

Golden Retriever, Flat Coated Retriever, Labrador Retriever, Curly Coated Retriever, Nova Scotia Duck Tolling Retriever og Chesapeake Bay Retriever.

De har alle sine ulike opprinnelser. Golden, Flat, Curly og Labrador betraktes som engelske raser, Tollerene er canadisk og Chesapeake er amerikansk.

Fellestrekk

Hver av retrieverrasene har sitt særpreg, men de var alle opprinnelig avlet som jakthunder.

De er apporterende fuglehunder som hovedsakelig jobber etter skudd. Med «apportere» menes at hunden raskt og effektivt bringer viltet hjem til fører. Dette gjelder enten viltet er dødt eller skadeskutt, om det ligger i vann eller på land. De skal gjenkjennes som konsentrerte, arbeidsglade og effektive hunder som skal være godt styrbare i alle situasjoner, søke systematisk, ha god markeringsevne og god nese.

Jaktprøver for Retrieverrasene

Jaktprøver for retrievere skal danne grunnlag for vurdering av retrieverens opprinnelige egenskaper som apportør. Prøvene skal fremme bruk av retrievere for human jaktutøvelse og bidra til et avlsutvalg som kan sikre rasenes egenskaper for fremtiden.

Prøvene deles inn i A-prøve (varmt vilt), B-prøve (kaldt vilt/dummies), Praktisk prøve (varmt vilt) og Int. Field Trial – i hht. FCI's regelverk for internasjonale retrieverprøver (CACIT-prøver, varmt vilt). Med varmt vilt menes jaktprøve under reell jaktutøvelse.

For å kunne starte på en jaktprøve må hunden bestå en kvalifiseringsprøve. Denne prøven er en test på at hunden er moden for deltagelse på offisiell B-prøve for retrievere. Det arrangeres også såkalt Working test. Det er en konkurranseform som har som målsetning

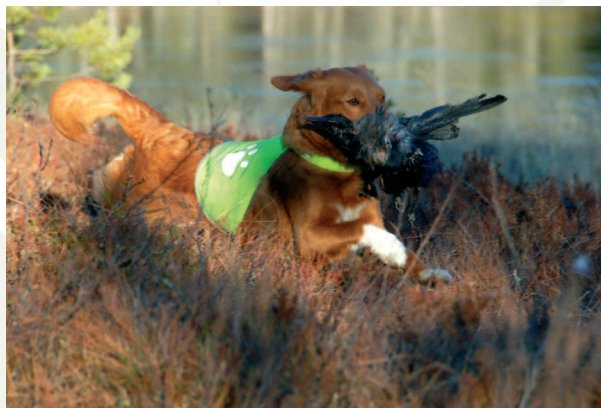

Foto © Anne Kaurin

å bedømme de jaktlige kvalitetene hos de forskjellige retrieverrasene uten at det blir skutt vilt. Testen er poengbasert og inndelt i 3 klasser, Begynner, Åpen og Vinner.

I tillegg til disse prøvene, som er åpne for alle retrieverrasene, arrangeres det en spesiell prøve for tollerene, kalt Tollingjaktprøve. Den vektlegger de rasespesifikke egenskapene og er pr. i dag uoffisiell i Norge.

For Chesapeake finnes det i USA et offisielt prøveprogram som vektlegger mer vannarbeid enn våre norske prøver. Titlene WD, WDX og WDQ kan også oppnås utenfor USA, men er da ikke offisielle selv om de holdes etter internasjonale retningslinjer.

Slik foregår jaktprøver i Norge

Mest vanlig i Norge er B-prøven. Disse benytter dummies i Begynner- og Eliteklasse. I Åpen klasse benyttes dødt vilt av god kvalitet.

Prøven skal simulere småviltjakt hvor det felles flere vilt. Under prøven skal hunden føres ukoblet og forholde seg oppmerksom, rolig og taus ved føreren i alle situasjoner. Hundene blir satt på ulike prøver gjennom en jaktprøve som består både av markeringsarbeid, feltarbeid og som regel noe arbeid i vann. Apporteringsavstander og terrenghindringer er tilpasset de ulike klassene.

Klasser og deltakelse

Begynnerklasse (BK): For hunder som på prøve-dagen er fylt ni måneder og som har bestått Norsk Retrieverklubb's kvalifiseringsprøve eller tidligere er premiert på jaktprøve eller Dansk Retrieverklubb's bruksprøve og hunder som ikke tidligere har oppnådd premiering i AK.

Åpen klasse (AK): For hunder som har oppnådd min. 1x1. pr. i BK og ikke tidligere har oppnådd premiering i EK eller rangering/«Utmerkelse» i dansk B-prøve VK.

Eliteklasse (EK): For hunder som har oppnådd min. 2x1. pr. i AK for to forskjellige dommere.

Regelverk

Norsk Retriever Klubb (NRK) administrerer regelverket for «Jaktprøver for Retrievere». I tillegg har NRK utarbeidet «Råd og anvisninger for Retrieverprøver» som i tillegg til å spesifisere hvordan regelverket skal forstås i praksis, også omhandler Kvalifiseringsprøve og Working Test i Norge.

Generelle treningsråd

All trening er basert på å styrke hundens samarbeidsvilje gjennom at den lykkes med de oppgavene vi gir den. Det er samtidig viktig med progresjon og variasjon i treningen slik at det ikke blir kjedelig for hunden.

Det er viktig å gi hunden en alminnelig god oppdragelse og venne den til andre hunder, mennesker og dyr. Grunnoppdragelsen med «innkalling», «sitt» og «bli» er viktig. Dette kan med fordel også innlæres på fløyte, der det er vanlig å benytte gjentatte korte støt til innkalling og et langt støt til sitt/stopp/kontakt.

I oppdragelsen må man være konsekvent, rose for riktig handling og korrigerer for uriktig handling. Normalt er Retrieverrasene kjent for å være lettlærte og samarbeidsvillige hunder, og korreksjonen må aldri være hardhendt.